

Kim jest Jahwe?

Jahwe to imię Boga Izraela w Starym Testamencie.

Spotykamy je najczęściej ze wszystkich spotykanych określeń, bo aż 6823 razy.

Natomiast imię Elohim występuje jedynie 2500 razy.

W poszczególnych księgach Starego Testamentu imię Jahwe występuje w pięcioksiągu 1778 razy, w Księdze Jezuego 204 razy, w Księdze Sędziów 165 razy, w Księgach Królewskich 484 razy, w Kronikach 494 razy, u Izajasza 357 razy, u Jeremiasza 611 razy, Ezechiela 211 razy, w Psalmach 670 razy.

Powyższa pobieżna statystyka dowodzi jak ważne jest to imię w Starym Testamencie.

Biblia Gdańska tylko w jednym przypadku, w 2 Moj 6,3 wspomina to imię i to w wersji niespotykanej w czasach Starego Testamentu, mianowicie „Jehowa”. W rzeczywistości nie jest dziś pewne jak brzmiało to imię ponieważ Żydzi zapisywali spółgłoski JHWH. Była również używana forma krótsza JHW lub JH. Trudno dziś rozstrzygnąć, która z powyższych form jest pierwotna a która późniejsza.

Również nie jest zupełnie pewna wymowa.

Kiedyś od czasów średniowiecza, wymawiano tetragram JHWH –

Jehowa, opierając się na tekstach Masoretów z XIII w. Obecnie prawie wszyscy bibliści są zdania, iż należy wymawiać to imię – Jahwe.

Uznajemy słuszność drugiego brzmienia, ponieważ za nim przemawiają tradycje Żydów palestyńskich i Samarytan, przekazane przez Epifaniusza, Klemensa Aleksandryjskiego czy Teodoreta.

W języku greckim oddali to imię słowami, Jawai lub Jawe.

Bóg wyjawiał to imię Mojżeszowi „Jam jest Jahwe, Ja objawiłem się Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi jako Bóg Wszechmogący, ale imienia mojego Jahwe nie objawiłem im” (2 Moj 6,2-3).

Nie jest łatwo ustalić właściwe i pełne znaczenie tego imienia. W świetle filozofii pochodzi ono od rdzenia h-w-h. Jedna z odmian w języku aramejskim i syryjskim oznacza „stać się, być”. Jeśliby przyjąć, że imię to jest rzeczownikiem, wówczas miałoby znaczenie albo „istnienie”, albo „istota”, albo „absolutnie istniejący”.

Imię Jahwe oznacza zatem „Tego, Który Jest”.

Najlepiej jednak (z czym zgadzają się prawie wszyscy bibliści) objawił Bóg Mojżeszowi. W Biblii czytamy: „Mojżesz zaś rzekł do Boga: Pójdę do synów Izraela i powiem im. Bóg ojców naszych posłał mię do was. Lecz gdy oni zapytają: Jakie jest Jego imię, to cóż mam im odpowiedzieć? Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: „Jestem, który jestem, i dodał: tak powiesz synom Izraela: „Jahwe, Bóg ojców waszych Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba, przysłał mię do was. To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia” (3 Moj 3,12-15).

To wyjaśnienie nie musi być zgodne z naukową analizą filozoficzną, ale jest zgodne ze znaczeniem nadanym mu przez samego Właściciela. Takie wyjaśnienie harmonizuje z mentalnością ludów Wschodu, którzy zazwyczaj łączą imiona z osobowością tego, który imię posiada.

Bóg przedstawiając Swoje imię chciał zarazem uczyć lud o jego treści. Jest zatem Jahwe Bytem Najwyższym, Bogiem Wszechmogącym i Wszechwiedzącym (1 Sam 2,3 BT). Imię Jahwe oznacza poza tym skuteczność działania Tego, który posłał Mojżesza. Bóg Jahwe tzn. „Ten, Który Jest”, skutecznie ujawnia swoje istnienie.

Imię Jahwe nie jest wynalazkiem ludzi, ale darem danym Izraelitom przez Objawienie. Objawiając swoje imię, Bóg Jahwe daje swojemu ludowi samego siebie. Takie jest znaczenie biblijne i semickie imienia, bo imię jest równoznaczne z osobą, która je nosi. Ponadto Jahwe jest sztandarem dla Izraela (2 Moj 17,15).

Izraelici w swoich modlitwach wzywali imienia Jahwe. Liczne przykłady tego znajdujemy w Psalmach (np. Ps 3,5,6 itd. BT II). Bóg mówiąc bardzo często do Izraela o swoim prawie, stawia na szali swój autorytet: „To Ja Jahwe, będziecie zachowywali przykazania i będziecie je wypełniać. To Ja Jahwe. Nie będziecie bezcześcić mojego imienia świętości i będę poświęcony w pośrodku synów Izraela. To Ja Jahwe, który was uświęca, który was wywiódł z Egiptu, aby być Bogiem dla was. To Ja Jahwe” (3 Moj 22,31-32).

Jahwe to jedyny Bóg. On sam mówi przez proroka Izajasza: „Tak mówi Jahwe, król Izraela i Odkupiciel Jego, Jahwe zastępów: Ja jestem pierwszy i Ja ostatni i nie ma poza Mną Boga” (Iz 44,6 por. 41,4).

CO ZNACZY SŁOWO BÓG :

ELOHIM – (Ro 1,1 Bóg w liczbie mnogiej)

ELOAH – (41 razy w Księdze Joba, poza tym tylko sporadycznie; Bóg w liczbie pojedynczej od Elohim)

EL – (Ro 33,20 ; Bóg, Wszechmogący)

EL-OLAM – (Ro 21,33 ; Bóg Wiekuisty)

EL-SCHADDAI – (Ro 17,1 ; Bóg Wszechmogący)

EL-ROI – (Ro 16,13 ; Bóg Widzialny)

JAHWE – (Ro 2,4 ; wg Wy 3,14 „Jestem Który Jestem”
JAHWE-REPHEKA – (Wy 15,26 ; Jahwe, twój lekarz)
JAHWE-NISSI – (Wy 17,15 , Jahwe jest moim sztandarem)
JAHWE-JIREH – (Ro 22,13+14 ; Jahwe widzi)
JAHWE-SCHALOM – (Sdz 6,24 ; Jahwe-Pokój)
JAHWE-ZIDKENU – (Jr 23,6 ; Jahwe naszą sprawiedliwością)
JAHWE-SCHAMMAH – (Ez 48,35 ; Jahwe jest tam)
JAHWE-ROI – (Ps 23,1 ; Jahwe jest moim pasterzem)
JAHWE-ZEBAOTH – (Pan zastępów)
ADONAI – (Ro 15,2 ; O Panie, o Jahwe, 134 razy w ST)